

4908/1424

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ПОСЕБНО ОДЕЉЕЊЕ
К-Пол бр.114/10
Дана 23.05.2011. године
ул. Устаничка бр. 29
Београд

ОДЛУКА ЈЕ ПРАВНОСНАЖНА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ПОСЕБНО ОДЕЉЕЊЕ

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судије Снежане Јовановић, председника већа и судија Милсне Рашић и Биљане Синановић, чланова већа, са Миленом Гаврановић, записничарем, у кривичном поступку против окривљеног АНТОНА СТАНАЈА и др., због кривичног дела злочиначког удруживања из члана 346 став 1 КЗ и др., по оптужници ОЈТ-а у Београду - Специјалног тужилаштава КТ.С.бр.19/07 од 13.03.2008.године, која је изменјена и прецизирана дана 23.11.2010.године, одлучујући о предлогима бранилаца окривљених Антона Станаја и Решада Хајровића, адвоката Вељка Делибашића и Витомира Јанковића за полагање јемства, на основу одредбе члана 358 став 5 ЗКП-а и одредбе члана 137,138 и 139 ЗКП-а, након објављивања пресуде дана 23.05.2011.године, донео је:

РЕШЕЊЕ

УСВАЈАЈУ СЕ предлоги бранилаца окривљених:

АНТОНА СТАНАЈА,

РЕШАДА ХАЈРОВИЋА,

ОДРЕЂУЈЕ ЈЕМСТВО и то у односу на окривљеног Антона Станаја у износу од 400.000,00 евра, а у односу на окривљеног Хајровић Решада у новчаном износу од 27.560.050,00 динара, а који се састоји од уписа хипотеке на стамбено-помоћну површине 543,10 метара, који се налази на катастарској

парцели 528/1 КО Побрђе, власништво Хајровић Рушида из Новог Пазара, улица Дубровачка бр.428/2, а који се налази на адреси Селаковац.

Окривљени Антон Станај и Решад Хајровић биће пуштени на слободу по правноснажности решења и пружању доказа о уплати новчаног износа, односно уписаној хипотеци на наведеној непокретности у корист Републике Србије, а који до тада остају у притвору.

О б р а з л о ж е њ е

Неправноснажном пресудом Вишег суда у Београду - Посебно одељење К-Пол бр.114/10 од 23.05.2011.године, окривљени **Антон Станај** оглашен је кривим због извршења кривичног дела злочиначко удружилање из члана 346 став 1 КЗ (Службени гласник РС број 85/05) за које кривично дело му је утврђена казна затвора у трајању од 2 (две) године и због кривичног дела кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ, за које кривично дело му је утврђена казна затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) месеци и новчана казна у износу од 10.000 000,00 (десет милиона) динара, те је осуђен на **јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 6 (шест) месеци**, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору који му је одређен решењем истражног судије Окружног суда у Београду – Посебно одељење Ки.П.бр.46/07 од 15.09.2007.године, а који му се рачуна од 13.09.2007.године, када је лишен слободе и **на новчану казну у износу од 10.000 000,00 (десет милиона) динара**, коју је дужан да плати у року од 30 (тридесет) дана од дана правноснажности пресуде, а окривљени **Решад Хајровић** оглашен је кривим због извршења кривичног дела злочиначко удружилање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ (Службени гласник РС број 85/05) за које кривично дело му је утврђена казна затвора у трајању од 8 (осам) месеци и због кривичног дела кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ, за које кривично дело му је утврђена казна затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци и новчана казна у износу од 4.500 000,00 (четири милиона и пет стотина хиљада) динара, **те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци**, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору, који му је одређен решењем истражног судије Посебног одељења Окружног суда у Београду Ки.П.бр.46/07 од 19.09.2007.године и то екстрадициони притвор од 26.05.2010.године до 11.06.2010.године и притвор од 11.06.2010.године па надаље и **на новчану казну у износу од 4.500 000,00 (четири милиона и пет стотина хиљада) динара**, коју је дужан да плати у року од 30 (тридесет) дана од дана правноснажности пресуде.

Решењем истражног судије Посебног одељења Окружног суда у Београду Ки.П.бр.46/07 од 15.09.2007.године против **окривљеног Антона Станаја**, одређен је притвор на основу члана 142 став 2 тачка 1, 2 и 3 ЗКП, а који му се рачуна од 13.09.2007.године, када је лишен слободе. Последњи пут је против окривљеног Антона Станаја притвор продужен решењем већа из члана 24 став 6 ЗКП-а овог суда К-Пол бр.114/10 – Кв-Пол бр.174/11 од 12.04.2011.године и то на основу одредбе

члана 142 став 1 тачка 1 и 3 ЗКП-а. Наведено решење је постало правноснажно дана 18.04.2011.године.

Решењем истражног судије Окружног суда у Београду – Посебно одељење Ки.П.бр.46/07 од 19.09.2007. године одређен је притвор против **окривљеног Решада Хајровића** на основу члана 142 став 2 тачка 1, 2 и 3 ЗКП-а, а који му се рачуна од 11.06.2010.године, када је лишен слободе. Последњи пут против окривљеног Решада Хајровића притвор је продужен решењем већа из члана 24 став 6 ЗКП-а овог суда К-По1 бр.114/10 – Кв-По1 бр.164/11 од 08.04.2011.године и то на основу одредбе члана **142 став 1 тачка 1 ЗКП-а**.

Бранилац окривљеног Антона Станаја, адвокат Вељко Делибапић је на главном претресу одржаном дана 11.03.2011.године, приликом изношења завршне речи поновио предлог да се према окривљеном Антону Станају притвор укине, односно предлог за одређивање јемства у износу од 400.000,00 евра.

Окривљени Антон Станај је пред поступајућим већем дао обећање да се неће крити и да ће се уредно одазивати на позиве суда у даљем току поступка.

Бранилац окривљеног Решада Хајровића је на главном претресу одржаном дана 08.04.2011.године износећи завршну реч предложио да се према окривљеном Решаду Хајровићу укине притвор наводећи да више не стоје разлози за даље задржавање окривљеног у притвору уједно предлажући да се мера притвора замени мером јемства у износу од 27.560.050,00 динара, које се састоји од уписа хипотеке на стамбено-пословном објекту, укупне површине 543,10 метара, који се налази на катастарској парцели 528/1 КО Побрђе, власништво Хајровић Рушида из Новог Пазара, улица Дубровачка бр.428/2, који се налази на адреси Селаковац.

Окривљени Решад Хајровић је пред поступајућим већем дао обећање да се неће крити и да ће се уредно одазивати на позиве суда у даљем току поступка.

Заменик тужиоца је на главном претресу одржаном дана 10.03.2011.године, у својој завршној речи, изјавио да према окривљенима Антону Станају и Решаду Хајровићу треба да се продужи притвор до правноснажности пресуде и то на основу одредбе члана 142 став 1 тачка 1 и 3 ЗКП-а, обзиром да и даље стоје разлози због којих је наведеним окривљенима притвор био одређен и више пута продужаван.

Решењем Вишег суда у Београду - Посебно одељење К-По1.бр.114/10 од 18.04.2011.године усвојени су предлози бранилаца окривљених Антона Станаја и Решада Хајровића, те су прихваћена понуђена јемства истих и то у односу на окривљеног Антона Станаја у износу од 400.000,00 евра, а у односу на окривљеног Хајровић Решада у новчаном износу од 27.560.050,00 динара, те је одређено да ће се окривљени Антон Станај и Решад Хајровић пустити на слободу по правноснажности решења и пружању доказа о уплати новчаног износа, односно уписаној хипотеци на наведеној непокретности у корист Републике Србије.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2По1.бр.107/11 од 06.05.2001.године, укинуто је решење Вишег суда у Београду - Посебно одељење К-По1.бр.114/10 од 18.04.2011.године, уз образложение да је исто решење донето уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП-а јер је изрека решења неразумљива и да су у образложењу решења изостали јасни и

непротивречни разлози о одлучним чињеницама, те да је првостепени суд доносећи побијано решење поступио супротно одредби члана 137 став 1 ЗКП-а којом одредбом је прописано да суд може одредити јемство само ако се окривљени налази у притвору из разлога прописаних одредбом члана 142 став 1 тачка 1 и 4 ЗКП-а, а не када се окривљени налази у притвору и по ком другом основу и то по основу из члана 142 став 1 тачка 3 ЗКП, као и да остаје нејасно које су се то околности, у погледу окривљеног Антона Станаја, промениле од 12.04.20011. године, када му је притвор продужен, па до доношења побијаног решења, а које би указивале да више не стоје разлози из члана 142 став 1 тачка 3 ЗКП-а за продужење притвора и да су нејасни разлози који су наведени у образложењу побијаног решења, а који се односе на то да се присуство окривљеног Решада Хајровића ради несметаног вођења кривичног поступка може обезбедити и мером јемства.

Поново одлучујући о наведеним предлозима бранилаца окривљених суд је размотрлио целокупне списе предмета, наводе бранилаца окривљених и мишљење заменика тужиоца, сву приложену документацију у вези са понуђеним јемством, па је нашао да су предлози бранилаца окривљених Антона Станаја и Решада Хајровића да се прихвати јемство у овој фази поступка основани.

Наиме, како су у конкретном случају неправноснажном пресудом окривљени Антон Станај и Решад Хајровић оглашени кривим и осуђени и то окривљени Антон Станај због извршења кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ и кривичног дела кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ на **јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 6 (шест) месеци, и на новчану казну у износу од 10.000 000,00 (десет милиона) динара**, а окривљени Решад Хајровић због извршења кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ и због кривичног дела кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ на **јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци и новчану казну у износу од 4.500 000,00 (четири милиона и пет стотина хињада) динара**, а имајући у виду то да је окривљени Антон Станај

, док се окривљени Решад Хајровић у делу овог кривичног поступка налазио у бекству, због чега му је решењем истражног судије овог одељења Ки.П.бр.46/07 од 19.09.2007. године, одређен притвор и наређено издавање потернице, по ком решењу је дана 11.06.2010. године лишен слободе, након што је екстрадиран из Републике Босне и Херцеговине, иако је окривљеном Решаду Хајровићу дуже време било познато да се води кривични поступак против њега, а што је и сам потврдио у свом исказу датом на седници ванпретресног већа, наводећи да се за све време суђења налазио у околини Сарајева, у Републици Босни и Херцеговини, то по налажењу суда у односу на оба окривљена и даље постоје околности које указују на опасност од бекства прописане одредбом члана 142 став 1 тачка 1 ЗКП-а.

Међутим, по оцени суда више не стоји законски основ из члана 142 став 1 тачка 3 ЗКП-а за даље задржавање у притвору окривљеног Антона Станаја. Имајући у виду фазу у којој се овај поступак налази и то да је главни претрес завршен и да је окривљени Антон Станај неправноснажном пресудом оглашен кривим због извршења кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ и због кривичног дела кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ,

те осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 6 (шест) месеци и новчану казну у износу од 10.000 000,00 (десет милиона) динара, те како је у току поступка утврђено да је окривљени Антон Станај, поступао као организатор криминалне групе, која је преко предузећа окривљених Паје Јурића и окривљеног Стевана Стевановића, као припадника групе, вршила куповину и допремање цигарета из иностранства у бескарбонску зону луке Бар, након чега је један део тих цигарета био смештан у нерегистроване магацине у Подгорици, Црна Гора, чији рад је организовао окривљени Богдан Марковић, као припадник групе, све ради даљег кријумчарења тих истих цигарета у Републику Србију од стране осталих припадника криминалне групе и то окривљених Славице Јурић, Решада Хајровића, Жељка Вујевића, Славише Павловића, Срећка Милановића, Синише Сувајцића, Оливера Марковића, Зорана Латковића, Ивана Јухаса и Адмира Калача, а посебно имајући у виду чињеницу да су сви окривљени за које је утврђено да су припадали организованој криминалној групи осуђени на казне затвора и новчане казне, по мишљењу већа наведено указује да су делатност групе и њена активност онемогућени. Имајући у виду наведено, као и чињеницу да се окривљени Антон Станај налази у притвору веома дуг временски период и то од 13.09.2007. године, па надаље, односно више од 3 године и 8 месеци, а да је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 6 (месеци), као и то да окривљени Антон Станај од раније није осуђиван за истоврсно кривично дело у односу на кривична дела која су му у овом поступку стављена на терет, то по налажењу већа више не постоје особите околности које указују да ће окривљени Антон Станај боравком на слободи поновити кривично дело, а самим тим и да могућност понављања кривичног дела од стране окривљеног Антона Станаја више није таквог интензитета да би оправдавала његово даље задржавање у притвору по наведеном основу.

Даље, одредбом члана 133 став 1 ЗКП-а прописано је да мере које се могу предузети према окривљеном за обезбеђење његовог присуства и за несметано вођење кривичног поступка јесу позив, довођење, забрана напуштања боравишта, јемство и притвор, док је ставом 2 истог члана прописано да ће се надлежни суд придржавати услова одређених за примену поједињих мера, водећи рачуна да се не примењује тежа мера ако се иста сврха може постићи блажом мером, а у ставу 3 истог члана прописано је да ће се мере, које се односе на обезбеђење присуства окривљеног и несметано вођење кривичног поступка, укинути и по службеној дужности када престану разлози због који су предузете, односно замениће се другом блажом мером када за то настуле услови.

Такође, одредбом члана 141 став 1 ЗКП-а прописано је да се притвор може одредити само одлуком суда, ако је притварање неопходно ради вођења кривичног поступка и ако се иста сврха не може остварити другом мером, док је ставом 2 истог члана прописано да је дужност свих органа који учествују у кривичном поступку и органа који им пружају правну помоћ да трајање притвора сведу на најкраће неопходно време и да поступају са нарочитом хитношћу, ако се окривљени налазе у притвору.

Имајући у виду наведене законске одредбе из којих произилази да је притвор само мера за обезбеђење присуства окривљеног и несметано вођење кривичног поступка, али најтежа мера, те да се мера притвора као таква, може одредити одлуком суда под условима прописаним у законику, ако је притварање неопходно ради вођења кривичног поступка и ако се иста сврха не може остварити другом мером, а како је у овом предмету главни претрес завршен и донета неправноснажна

пресуда којом је **окривљени Антон Станај** осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 6 (шест) месеци и новчану казну у износу од 10.000.000,00 (десет милиона) динара, а **окривљени Решад Хајровић** на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци и новчану казну у износу од 4.500.000,00 (четири милиона и пет стотина хиљада) динара, суд је ценећи поднете предлоге за одређивање јемства нашао да се у конкретном случају мера притвора, као најтежа мера, може заменити мером јемства као блажом мером, а која мера ће бити довољна гаранција за даље несметано вођење кривичног поступка, обзиром на дате изјаве окривљених Антона Станаја и Решада Хајровића у току поступка да се неће крити и да ће се уредно јављати на позиве суда те чињеницу да је висина понуђеног јемства адекватна тежини кривичних дела за које су окривљени оглапени кривим и осуђени неправноснажном пресудом, личним и породичним приликама окривљених и њиховом имовном стању.

Сходно наведеном суд је одлучио као у изреци овог решења и одредио да ће се окривљени пустити на слободу након правноснажности овог решења и пружању доказа о уплати новчаног износа односно уписа хипотеке на наведеној непокретности у корист Републике Србије, а који до тада остају у притвору, при чему су окривљени упозорени у смислу одредбе члана 139 ЗКП-а.

ЗАПИСНИЧАР
Милена Јовановић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА СУДИЈА
Снежана Јовановић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења дозвољена је жалба
Апелационом суду у Београду, у року од три дана,
од дана пријема преписа решења, а преко овог суда.

Д-на:

- 1.Тужилаштву за организовани криминал, веза: КТ.С.бр.19/07
- 2.Окривљенима Антону Станају и Решаду Хајровићу преко Управе Окружног затвора у Београду – Посебна притворска јединица
- 3.Браниоцима окривљених Антона Станаја и Решада Хајровића

Судија
Снежана Јовановић